

„Tocmai am avut o viziune!”

sursa: <http://www.lighthousetrailresearch.com/blog/?p=11072>

de Kevin Reeves

Probabil că nu există nimic atât de intens precum o viziune. Când cerurile se deschid, iar ochii noștri privesc fantasticele lucruri, odată ascunse, aceasta poate schimba cursul vieților noastre:

În anul morții regelui Uzia, L-am văzut pe DOMNUL șezând pe un tron înalt și măreț, marginea mantiei Lui umplând Templul. Deasupra Lui stăteau serafimi. Fiecare avea șase aripi: cu două își acopereau fețele, cu două își acopereau picioarele și cu două zburau. Strigau unul către altul și ziceau: „Sfânt, sfânt, sfânt este DOMNUL Oștirilor! Întreg pământul este plin de slava Lui!” Ușorii și pragurile s-au cutremurat de glasul lor, iar Casa s-a umplut de fum. Am strigat: „Vai de mine! Sunt pierdut! Căci sunt un om cu buze necurate, și trăiesc în mijlocul unui popor tot cu buze necurate, iar ochii mei au văzut pe Împăratul, DOMNUL Oștirilor!” (Isaia 6:1-5, NTR)

O viziune de scurtă durată a lucrurilor care se află chiar în cer (rai), atunci când L-a văzut pe Dumnezeu tuturor celor creați, l-a făcut pe Isaia să se panicheze și să se privească pe sine cu **dezgust**. Partea cea mai lăuntrică a inimii lui a fost descoperită în lumina gloriei Domnului, în fața căruia nu te poți ascunde nicăieri.

Cine nu și-ar dori să aibă o viziune de o asemenea magnitudine? Și de ce oare să nu ne dorim? De ziua Cincizecimii, creștinii prezenți în Ierusalim au experimentat o revărsare a Duhului Sfânt: „...și tinerii voștri vor vedea viziuni, iar bătrânii voștri vor visa visuri!” (Faptele Apostolilor 2:17c, NTR)

Nicicând în istoria planetei noastre nu au susținut așa de mulți oameni (care se numesc pe ei creștini) că au avut viziuni din partea lui Dumnezeu. Întâlniri cu Cristos, îngeri, demoni, chiar și cu sfinți, care au murit de mult, au început să apară sub formă de carte, aglomerând secțiunea de cărți carismatice din librăriile noastre creștine. Popularitatea viziunilor nu pare niciodată să scadă, iar cu cât mai multe viziuni are cineva și cu cât mai mare este sfera sa de influență, cu atât mai curând va fi acea persoană lansată în lumea celebrităților creștine contemporane. Oameni care nu au nici un fel de pregătire teologică autentică, sunt dintr-o dată propulsați în arena învățătorilor biblici, fermecând audiențe vaste cu istorisiri nemaipomenite ale propriului lor curaj spiritual nesăbuit. Și, în timp ce istorisirile lor sunt foarte reușite în ceea ce privește credibilitatea, un public creștin asistă uimit ca și spectator, fiind indirect parte a peisajului încărcat de emoție și entuziasm, de cele mai multe ori având pasiv mâinile încrucișate deasupra unei Biblii care stă închisă în poala lor.

Din păcate, și fără exagerare, serviciile de duminică de la New Covenant Fellowship, fosta mea biserică, erau în mod obișnuit oprite pentru a oferi oportunitatea de a relata despre vreo viziune, care avusese loc în timpul închinării. Mulți din biserică ascultau cu o fascinantă atenție cum persoană după persoană împărtășeau ceea ce experimentase „în Duhul”. Uneori își făceau apariția niște demoni, alteori chiar Însuși Domnul Isus.

Îngerii erau în mod special preferați de cei din biserică. Nu vă pot spune de cât de multe ori își făcuseră îngerii apariția, pe neașteptate, la serviciile noastre.

Jeannette McElroy, o credincioasă din biserica noastră, părea să fie hăruită cu multiple apariții supranaturale. Într-o anumită după-masă de duminică, Jeannette a mers în partea din față a sălii bisericii, în timpul unei cântări de închinare, pentru a discuta în particular cu lidera de închinare Beth Clayton, soția pastorului Phil. Beth și-a pus mâna peste microfon, a ascultat-o pe Jeannette preț de o clipă, apoi a dat din cap în semn de aprobare. La sfârșitul cântării, Beth anunța triumfător prezența a două ființe angelice văzute de Jeannette. Beth a afirmat cu entuziasm faptul că îngerii erau acolo pentru a se închina cu noi, iar apoi ea a condus congregația (biserica) într-un moment scurt de strigăte de laudă la adresa lui Dumnezeu pentru că trimisese pe emisarii Săi, îngerii, la noi în biserică.

Nimeni nu a oprit festivitățile (din timpul programului respectiv al bisericii) pentru a sugera să examinăm afirmația în lumina Cuvântului lui Dumnezeu. A fost pur și simplu luată de bună și folosită pentru a ne susține imaginea de sine de biserică din categoria de elită în mișcarea globală contemporană a lui Dumnezeu. În acel moment, fiindcă deja mă aflam de câteva luni în cercetări cu privire la mișcarea carismatică, am schimbat cu soția mea, Kris, o scurtă privire frustrată (înțelegând de fapt ce se întâmplă).

Când ulterior, în cadrul unei întâlniri prezbiteriale, am adus în discuție întâmplarea cu apariția îngerilor la noi în biserică, Beth (lidera de închinare, soția pastorului Phil) a negat cu vehemență că promovase viziunea. A susținut că ea doar a luat cunoștință depre viziunea Jeannettei (din ceea ce aceasta i-a comunicat atunci) și că a lăsat congregația să decidă veridicitatea ei. Dar soția mea și cu mine am fost amândoi acolo. Modul în care a fost descris de mine mai sus este exact modul în care s-au întâmplat lucrurile. În mod curios, nimeni dintre cei din încăperea care făceau parte din echipa de conducere, nu au negat varianta lui Beth, în ciuda faptului că unii fuseseră prezenți în timpul „arătării angelice”.

„Vedere în tunel”¹ („a avea ochelari de cal”).

Strigătele de „Am văzut!” au răsunat prin întreaga adunare a bisericii New Covenant Fellowship, pe perioada întregului meu mandat ca slujitor acolo. Uneori, viziunile erau bidimensionale, alteori ele erau 3-D (tridimensionale), iar alteori persoana fusese de fapt prinsă de ele în același mod în care apostolul Ioan fusese purtat în tărâmul ceresc în cartea Apocalipsa. Cei ce aveau aceste viziuni se mișcau ca și cum ar fi fost chiar participanți în însăși viziunea respectivă, umblând, simțind etc. Pe măsură ce pastorul Tom îi reamintea în mod consecvent congregației, de chemarea ei profetică, visurile și viziunile deveneau de importanță supremă. Ele erau folosite pentru a trasa cursul pe care avea să îl urmeze congregația noastră, iar orice rezistență, sau dubiu afirmat, erau dezaprobatate în mod sever sau respinse în mod fățiș.

Nefiind niciodată prea implicat cu profeția sau cu viziunile, nu aveam o bază a experienței de la care să pornesc în analiza mea. Am lăsat în seama celorlalți din echipa de conducere decizia de a accepta sau respinge ceea ce apărea catalogat drept ”viziune”. Într-un târziu, pe parcursul ultimului meu an ca prezbiter, am făcut personal un studiu biblic pe acest subiect, iar ceea ce am descoperit m-a lăsat *mânios*, *înfricoșat* și *încântat*. **Mânios**, deoarece am simțit că am fost duși de nas, atât în mod personal, cât și ca și congregație. **Înfricoșat**, deoarece apăreau atât de multe viziuni, în mod regulat, fără vreo asigurare reală cu privire la originile lor. **Încântat**, deoarece nu mai eram captiv al unor presupuse viziuni de la Dumnezeu, pe care le suspectam de multă vreme ca venind nu din partea Lui, ci a altuia.

Mulți oameni nu pot aprecia gravitatea cu care viziunile sunt acceptate în multe cercuri carismatice și în consecință nu pot înțelege **robia** care rezultă din aceasta. Dacă cineva are o viziune a „Domnului Isus”, și îi este încredințat să îți transmită un mesaj, a trata cu ușurință acest lucru înseamnă a disprețui însăși cuvintele Lui Dumnezeu. Ești obligat să îndeplinești instrucțiunile acestui vizionar sau vei suporta consecințele. **Teama** care se naște poate fi devastatoare, mai ales dacă mesajul **contrazice** propria ta conștiință sau înțelegere a Scripturilor.

Noul credincios este în mod special vulnerabil, deoarece el este determinat să creadă că toate aceste viziuni sunt de la Dumnezeu. Mai mult de atât, credinciosului i se spune că orice obstacol în a primi vreo viziune sau pur și simplu absența viziunilor în viața lui spirituală i se datorează lipsei sale de maturitate sau eșecului său de a se încrede pe deplin în cei din **conducerea** congregației.

¹ „Vedere în tunel” - expresia semnifică aici, a fi incapabil să poți percepe sau aprecia o anumită chestiune în asamblul ei, în sensul de a fi limitat doar la a putea vedea sau percepe o problemă strict prin prisma punctului tău de vedere limitat și subiectiv; se poate traduce foarte bine prin expresia românească „a avea ochelari de cal”.

A accepta tot ce ți se pune înaintea ca venind din partea lui Dumnezeu este asemenea condusului unei mașini în timp ce porți *ochelari de cal* (care împiedică total vederea laterală/periferică). Nu poți vedea imaginea de ansamblu! Atenția ta devine atât de restricționată încât vei rata reperatele necesare pentru a găsi direcția potrivită – să nu mai amintim și faptul că, mai devreme sau mai târziu, vei fi izbit din lateral de către un vehicul pe care nu l-ai văzut apropiindu-se de tine.

Pe aripile îngerilor

După cea mai bună numărătoare a mea sunt mai puțin de 30 de viziuni sau visuri înregistrate în întreg Noul Testament, iar din acestea doar vreo 15 au avut loc în cartea Faptelor Apostolilor. Iar toate aceste 30 de viziuni sunt într-o perioadă, de la nașterea lui Cristos până la ultimul capitol din Faptele Apostolilor, care totalizează aproximativ 60 de ani.

Am ajuns la concluzia că viziunile nu sunt o **normă** pentru credincios, ci o apariție **rară**. Dintre acei sfinți din Biblie, descriși ca având viziuni autentice de la Dumnezeu, abia o mână dintre ei au avut înregistrată mai mult de o viziune pe tot parcursul vieții lor.

Mai mult, niciuna dintre aceste viziuni nu a fost **inițiată** de către individ, ci au fost rezultatul unui **act divin** din partea lui Dumnezeu. În încercarea de explicare a experiențelor mistice, categorie în care se încadrează și viziunile, eu personal prefer această explicație a analistului de cercetare Ray Yungen:

*Deși sunt anumite cazuri în Biblie care descriu experiențe mistice, nu găsesc vreo evidență nicăieri că Dumnezeu ar aproba misticismul **inițiat de către om**. Experiențele mistice legitime (aprobat de Dumnezeu) au fost întotdeauna **inițiate de către Dumnezeu**, în dreptul anumitor indivizi, pentru anumite revelații, și nu s-au bazat niciodată pe vreo **metodă** de alterare/modificare a conștiinței [inducerea printr-o metodă spirituală a unei stări de **transă**, n. tr.]. În Fapte 11:5, Petru a căzut într-un fel de stare transă în timp ce se ruga. Dar Dumnezeu a fost Acela care **a inițiat** starea de transă și a facilitat-o, **nu Petru**.²*

În comparație cu frecvența [numerousă] a viziunilor moderne a multor mergători la biserică din mediul carismatic, acești eroi biblici din trecut par aproape deficienți în relația lor cu Domnul.

În ceea ce privește aparițiile între oameni a însuși ființelor angelice, învățătura Scripturii contrazice în mod direct astfel de experiențe [de genul celor descrise de vizionarii din mediul carismatic contemporan, n.tr.]. În cadrul întâlnirilor noastre (carismatice), aceia care aveau

² Ray Yungen, *A Time of Departing* (Eureka, MT: Lighthouse Trails Publishing, 2nd edition, 2006), p. 34

viziuni frecvente ale îngerilor i-au descris pe aceștia ca *stând doar în apropiere, bucurându-se de pogram sau participând la serviciul de închinare, alături de noi*. Puneți aceasta în contrast cu modelul biblic al apariției angelice. Atât în Vechiul, cât și în Noul Testament, îngerii sunt ființe trimise de Dumnezeu pentru a oferi mesaje verbale (adesea privind viitorul), pentru a executa o pedeapsă divină conform cu dreptatea Lui Dumnezeu, pentru a întări și mângâia, pentru a oferi instrucțiuni specifice, avertismente și izbăvire din primejdii. Aparițiile lor au fost un eveniment uluitor; **teama** era reacția umană naturală în prezența acestora, sau, cel puțin, un **profund respect plin de uimire**. Viziunile îngerilor din bisericile de astăzi, în schimb, aproape întotdeauna produc voioșie, bucurie amețitoare, puțină uimire, nici o teamă, și, adesea, „îngerii” stau doar și se distrează, fără a avea vreun mesaj din partea lui Dumnezeu! În cer, aceasta s-ar putea întâmpla, uneori (noi, pur și simplu, nu cunoaștem aceasta), dar precedentul scriptural demonstrează că aparițiile angelice anterioare întotdeauna anunțau un mesaj direct din partea Domnului, iar însăși prezența lor provoca imediat **șocul** persoanei căruia îi era îngăduit de Dumnezeu să experimenteze aceste viziuni. În acele situații în care îngerii își ascundeau identitatea (Geneza 19), ei erau priviți ca simpli oameni, iar atunci când aceștia își făceau cunoscută identitatea, reacția oamenilor era una de **teamă, șoc și uimire plină de respect**.

Într-un mod asemănător, viziunile de orice fel, atât în Vechiul Testament, cât și în Noul Testament, păreau să fie întâmplări foarte rare. Faptele Apostolilor 2:17, a fost folosit pentru a sprijini argumentul **înmulțirii** fenomenului viziunilor în *vremurile de pe urmă*, dar contextul Scripturii ne arată că ne aflăm în *vremurile de pe urmă*, de 2000 de ani încoace. Dacă cineva ar fi trebuit să dețină o superioritate în numărul viziunilor, te-ai gândi că aceia ar fi trebuit să fie apostolii Domnului, care L-au cunoscut pe Domnul față în față și au scris Noul Testament, sub inspirația Duhului Sfânt.

Totul se petrece în minte?

Cred că majoritatea întâmplărilor raportate ca **viziuni** nu sunt așa ceva defel, ci ar putea fi mai potrivit dacă ar fi etichetate drept „*imagini mentale*”. Cele două, cu siguranță, **nu** sunt sinonime! *Imaginile mentale* apar constant când suntem treji, dar nu au în mod necesar nimic de-a face cu spiritualul, pe când *viziunile* își au tot timpul originile în tărâmul supranatural. Când purtăm o discuție, vedem *imagini mentale*, amintiri etc., care corespund dialogului; cititul ne oferă aceeași experiență. Până și televizorul ne face parte de același scenariu în timp ce imaginile ce dansează pe cuprinsul ecranului declanșează propriile noastre experiențe din trecut sau conexiuni cu situațiile prezente. Aceasta se poate transpune chiar și în timpul nostru de rugăciune, oferindu-ne *imagini mentale* care pot fi sau care nu pot fi, de la Dumnezeu.

Această concluzie a supărat-o cu adevărat pe soția mea, Kris (mai ales primele douăsprezece ori când am menționat această concluzie!), deoarece soția mea se baza adesea pe *imagini mentale* ca pe un **ghid**, când se ruga pentru alții. Încurajată de către echipa de conducere a bisericii, ca fiind

ceva **profetic**, soția mea Kris urmărea *imaginile mentale*, care apăreau în mintea ei, pentru a afla indicii referitoare la starea spirituală a persoanei pentru care se ruga și pentru remediul aferent.

După ce a făcut un studiu personal al Bibliei și după rugăciuni serioase, soția mea a ajuns să pună la îndoială această metodă și, în cele din urmă, să o îndepărteze nemaiconsiderând-o ca fiind o practică validă biblică pentru slujire. Practica aceasta, în sine poate fi periculoasă, îndreptându-l chiar pe un creștin inocent în direcția greșită. În cadrul multor secte religioase și din păcate într-o mare măsură și în ceea ce reprezintă ramura pentecostal-carismatică a bisericii, metoda aceasta era deja folosită exact așa.

Prin aceasta nu doresc să afirm că toate imaginile pe care le vedem sunt eronate. Unele, uneori, ar putea fi destul de corecte (de precise). Dar „*avem, de asemenea, mesajul profetic demn de încredere, la care bine faceți să luați aminte, pentru că este ca o lampă care luminează într-un loc întunecos*” (2 Petru 1:19, NTR). **Cuvântul lui Dumnezeu** (Biblia) este oglinda în care trebuie să ne examinăm toate practicile, gândurile, faptele și dorințele. Dacă Dumnezeu ar fi lăsat ceva pe dinafara Cuvântului Său scris, vidul acela ar fi permis ca să înflorească toate modurile posibile de interpretări și de invenții personale. Haosul care ar fi rezultat ar fi mutilat orice fel de discernământ obiectiv!

Testarea calității

Conform Bibliei, există trei surse ale viziunilor: Dumnezeu, diavolul și firea noastră pământească. Dintre acestea, doar una poate fi crezută din punctul de vedere al inspirației și autenticității. Cât despre celelalte experiențe spirituale, care originează în împărăția întunecului sau în senzualitatea umană, ele trebuie să fie respinse și abandonate imediat! Acestea nu sunt fantezii neputicioase, ci sunt o variantă coruptă a cuvântului „*du-te*” și ele chiar vor **duce** în rătăcire cu rapiditate orice persoană a cărei atenție o captează:

*Așa vorbește Domnul Dumnezeu: “Vai de profeții fără minte care-și urmează **propria imaginație**, nevăzând, de fapt, nimic! Ca șacalii printre ruine, așa au ajuns profeții tăi, Israele! Nu v-ați urcat la spărturi să refaceți zidul Casei lui Israel, ca să reziste în lupta din ziua Domnului! Ceea ce văd ei este **deșertăciune**, iar prezicerea lor este o **minciună**. Ei zic: <<Iată un cuvânt din partea Domnului!>>, când de fapt **nu** Domnul i-a trimis. Cu toate acestea însă, ei fac pe oameni **să spere** că se va împlini prezicerea lor. Oare nu sunt viziuni **deșarte** ceea ce vedeți voi și preziceri **mincinoase** ceea ce ziceți voi? Voi spuneți: <<Iată un cuvânt din partea Domnului!>>, când de fapt **Eu nu** v-am vorbit.” De aceea, așa vorbește Domnul Dumnezeu: “Pentru că vorbiți **deșertăciuni** și aveți **viziuni mincinoase**, iată că sunt împotriva voastră, zice Domnul Dumnezeu.” (Ezechiel 13:3-8)*

Trebuie subliniat foarte clar faptul că, contrar aberațiilor ereziilor la modă azi, **nu** există așa ceva precum o *viziune falsă (mincinoasă)* care să fie **inofensivă**. Doar prin faptul că natura *viziunii false* este în sine frauduloasă este de ajuns ca ea să fie **condamnată** de Dumnezeu; aceia care pleacă urechea la ea vor ajunge, în cele din urmă, să își aibă credința în Cristos contaminată, poate chiar **ruinată**. Cu doar trei decenii și jumătate în urmă, membrii sectei carismatice sinucigașe, denumită *Templul Popoarelor*, din S.U.A, erau fermecați cu povești despre apariții angelice și “revelații profetice”. Pastorul lor, Jim Jones, a profitat de auto-proclamata sa intimitate cu cerul pentru a conduce un grup mare de adepți spre suicid în masă în jungla din Guyana Franceză (în America de Sud).³ Să nu credeți că un creștin obișnuit este imun la o astfel de înșelătorie! În urma “trezirii” spirituale [din mediul carismatic, n.tr.], “trezire” legată de apariția supranaturală a *dinților de aur* în gura unor credincioși, precum și a miracolelor apariției unor *particule fine de aur* în aer sau pe corpul unor credincioși, în cadrul bisericilor carismatice din “gruparea *Râului*” [celui de “*Treilea Val*”, n.tr.]⁴, sau povestiri ale apariției în aer a unor mulțimi de *pene mici de înger*, au făcut ca o parte a bisericilor carismatice să zburde sălbatic în sărbătorirea acestor evenimente “miraculoase”. O biserică din West Coast a spus că „*aripi albe minuscule și fulgi de aur*” au apărut în timpul unui serviciu religios.⁵ Astfel de apariții reprezentau următorul pas logic într-un sistem al **supra-spiritualizării**, sistem deja încărcat de **înșelătorie**, care îți urmează **irațional**, în mod **frenetic**, **amăgirea** (iluzia/închipuirea).

În timp ce s-ar putea ca viziuni dumnezeiești autentice să aibă loc și astăzi, ele sunt foarte rare și **nu** au menirea să călăuzescă oamenii în tărâmul fantasticului sau pentru a strânge adepți. Comparați aceasta cu statutul de vedetă, aproape de a primi venerarea maselor de credincioși, al unor presupuși profeți carismatici, care nu numai că împărtășesc o puzderie de visuri și viziuni, care contrazic fundamentele biblice, dar care își mai asigură și un trai destul de decent făcând aceasta, prin cărți, conferințe, angajamente speciale, etc. Suprasolicitata mantră, „*Dumnezeu face ceva nou și de aceea Scripturile nu abordează aceasta în mod direct*”, ar trebui expediată la ladă de gunoi! Orice viziune cu adevărat dumnezeiască poate numai să confirme ceea ce se află **deja** în Scripturi:

Iar acestea, fraților, le-am aplicat la mine și la Apolo, de dragul vostru, pentru ca prin exemplu nostru să învățați să nu gândiți despre oameni mai mult decât ce este scris și

³ În anul 1978, Jim Jones, liderul unei secte pseudocreștine, ce s-a dovedit a fi una foarte deviată, a condus mai mult de 900 de adepți la o sinucidere în masă în nordul Guyanei Franceze (zona America de Sud)

⁴ bisericile carismatice din “gruparea *Râului*” [celui de al “*Treilea Val*”, n.tr.]; SURSA: <http://www.deceptioninthechurch.com/charismaticultism.html>

⁵ Mary Owen “Oregon Church Says Gold Dust, Feathers Fell During Meetings” (*Charisma* magazine, September 2000, <http://www.charismamag.com/index.php/component/content/article/248-people-events/517-oregon-church-says-gold-dust-feathers-fell-during-meetings>)

astfel nici unul dintre voi să nu se mândrească cu cineva împotriva altcuiva. (1 Corinteni 4:6, traducere din KJV)

Nu treceți dincolo de ceea ce este scris. Prin Scriptură, Duhul Sfânt face în mod repetat aceeași afirmație, în diverse feluri:

Aceștia aveau o minte mai deschisă decât cei din Tesalonic. Au primit Cuvântul cu toată înflăcărea și, în fiecare zi, studiau Scripturile, ca să vadă dacă lucrurile stăteau astfel. (Faptele Apostolilor, 17:11, NTR)

*În timp ce oamenii răi și înșelători vor merge din rău în mai rău, înșelându-i pe alții și înșelându-se pe ei înșiși. Însă tu să rămâi în lucrurile pe care le-ai învățat și de care ești deplin încredințat, fiindcă știi de la cine le-ai învățat. Din copilărie cunoști **Sfintele Scripturi, care-ți pot da înțelepciunea ce duce la mântuire prin credința în Cristos Isus. Toată Scriptura este inspirată de Dumnezeu și de folos pentru învățatură, pentru muștrare, pentru îndreptare, pentru instruire în dreptate, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și pe deplin echipat pentru orice lucrare bună.** (2 Timotei 3:13-17, NTR)*

Un maestru al camuflajului, „*însuși Satan se deghizează în înger de lumină*” (2 Corinteni 11:14b, NTR). Suntem îndemnați în mod ferm să punem la încercare (să testăm) acele lucruri pe care le vedem ori auzim, și care pretind că vin din tărâmurile cerești:

*Preaiubiților, să nu credeți orice duh, ci verificați duhurile, dacă sunt de la Dumnezeu sau nu, pentru că în lume au ieșit mulți **profeți falși**. Prin aceasta cunoașteți Duhul lui Dumnezeu: orice duh care **mărturisește** că Isus Cristos a venit în **trup** este de la Dumnezeu, iar orice duh care **nu mărturisește** că Isus Cristos a venit în **trup** nu este de la Dumnezeu, ci este **duhul** lui anticrist, despre care ați auzit că vine și acum este deja în lume. (1 Ioan 4: 1-3).*

A mărturisi înseamnă a fi de acord. Orice spirit, viziune, vis, profet, experiență, oricine și orice, care **nu** este de acord cu revelația lui Isus Cristos, așa cum este ea înscrisă pe paginile Scripturii, **nu** este de la Dumnezeu. Apa poate părea foarte curată, dar dacă nu cunoaștem sursa din care provine, din care izvorăște, o putem bea spre propria noastră înbolnăvire. O examinare atentă efectuată sub un microscop poate evidenția prezența unor bucăți minuscule de moloz sau, mai rău, a unor organisme care îi colindă adâncurile și care odată înghițite ar cauza boli istovitoare.

Sugerez eu oare să purtăm cu noi o lupă pentru a inspecta tot ceea ce se îndreaptă înspre noi? Probabil că aceasta este exact de ceea ce și avem nevoie! Mult prea mult timp ne-am acoperit ochii cu *ochelari de cai*, în loc să **analizăm** lucrurile, și am acceptat o mărturie spre paguba

noastră (spirituală), doar pentru că persoana care o oferea a rostit numele de „Cristos” și părea sinceră. Pavel a spus că până și în interiorul Bisericii vor fi înșelători care vor încerca să treacă drept ceva autentic, să pară lucrători creștini adevărați (2 Corinteni 11:3-4, 13). Putem judeca (analiza) lucrurile fără a fi caracterizați de un spirit de judecată (de condamnare ipocrită).

Putem trece cu vederea chestiunile periferice, fiind pe deplin conștienți că unicul rezervor al adevărului nu îl deținem noi înșine.

Dar în prezentarea lui Isus Cristos nu poate exista nici o abatere permisă. O imagine falsă a Salvatorului – a caracterului Său, a cuvintelor sau faptelor Sale – ne va îndepărta de la adevăr și, în consecință, de Dumnezeu. Și, în cele din urmă, aceasta este ceea ce fiecare **viziune frauduloasă** o va face – să ne distragă atenția de la persoana lui Cristos și să ne dirijeze atenția și atașamentul nostru către la mesajul ei (seducător) personalizat pentru noi. Am văzut cum s-a petrecut aceasta, în timp ce viziune după viziune, proclamate în fosta mea biserică, au ridicat nivelul elitismului nostru și L-a remodelat pe Isus câte puțin în imaginea prietenoasă pe care o preferam noi. Fără nici un fel de răspundere, teama de a redefini caracterul lui Cristos revelat prin Biblie, a pălit încetul cu încetul până când a devenit ceva obscur.

Această stare prezentă a lucrurilor din interiorul bisericii contemporane este doar un rezultat al unei mișcări [eretice, n.tr.] din interior, care a încercat să facă o distincție (o separare) între **adevăr** și **revelație** [ceea ce este o absurditate teologică, n. tr.]. Astfel se afirmă de către autori carismatici populari azi, cum că **adevărul** este acolo unde Dumnezeu S-a aflat **cândva**, pe când **revelația** este acolo unde se află El în **prezent**. Această dihotomie este una născocită! Cuvântul lui Dumnezeu este și adevăr și revelație, iar adevărul etern al Cuvântului lui Dumnezeu se aplică tuturor sfinților din toate timpurile. Din nou, implicațiile acceptării acestui fel de gândire compartimentată sunt faptul că Scripturile prezintă o carență jenantă când vine vorba de a echipa sfinții pentru viața din lumea de azi, contemporană.

Ceea ce ar trebui să ne facă să ne rușinăm, în calitate de credincioși creștini, este desconsiderarea completă a singurului Cuvânt al lui Dumnezeu (Biblia), care este **vizibil, obiectiv, sigur și scris**. În nebuna noastră alergare spre a îmbrățișa noul, am fugit pe lângă singurul loc de refugiu, care este Promisiunea lui Dumnezeu, care ne poate feri de la a ne repezi în josul fațadei unei stânci incredibil de abrupte. Pot depune mărturie cu privire la viețile frânte și la spiritualitatea goală, care rămân în momentul în care dispare efectul stupefiant [spiritual, n.tr.]. Aveam membrii, în congregația (biserica) noastră, care își cheltuiau în mod consecvent banii economisiți pe călătorii cu avionul, alergând de la o conferință profetică [carismatică, n.tr.] la alta. Trebuiau să țină pasul cu cea mai recentă mișcare a lui Dumnezeu și să o aducă înapoi cu ei la adunarea (biserica) noastră [carismatică, n. tr.] New Covenant. **Alergând după alți dumnezei, Israelul din vechime a atins acest faliment spiritual în mod regulat!** Dar putem să ne încurajăm, deoarece eșecurile lor pot fi lecțiile noastre:

Tot ce a fost scris în trecut a fost scris pentru învățătura noastră, pentru ca, prin răbdarea și încurajarea date de Scripturi, să avem nădejde. (Romani 15:4, NTR)

Pentru acei foști “văzători spirituali”/”profeți”, dispuși să înghită o porție generoasă din plăcinta umilinței, există, cu siguranță, nădejde de iertare. Pentru aceia dintre noi dispuși să se **pocăiască**, harul Domnului nostru ne va conduce la loc ferit, dincolo de orice “revelație”/”profeție” omenească firească și narcisistă, ajutându-ne să umblăm în umilință și în simpla libertate a lui Isus Cristos.

Pentru ceilalți însă, drumul poate duce în continuare numai spre amăgire și confuzie, complicându-se cu fiecare nouă revelație care adaugă la Scriptură, scoate din ea sau care o contrazice.

*Am auzit ce spun profeții care profeteșc **minciuni** în Numele Meu. Ei zic: «Am avut un vis! Am avut un vis!» Până când vor continua profeții aceștia **să profetească minciunile și înșelătoriile minții lor**? Ei cred că prin visele pe care și le povestesc unul altuia îl vor face pe poporul Meu **să-Mi uite Numele**, tot așa cum strămoșii lor Mi-au uitat Numele în favoarea lui Baal. (Jeremia 23:25-27, NTR)*

***NOTA TRADUCĂTORULUI:**

Pentru traducerea în *limba română* a citatelor biblice, din originalul englezesc al acestei broșuri apologetice, s-a folosit în mod aleatoriu Biblia NTR (*Noua Traducere în limba Română*) dar puteți folosi la fel și traducerea clasică neo-protestantă Dumitru Cornilescu sau mai ales (de preferat pentru o mai bună acuratețe a traducerii și pentru limbajul ei mai contemporan) **Biblia TBS**, care folosește cu predilecție ca bază textuală pentru traducerea Noului Testament textul grecesc *Textus Receptus*.